Με πολύ πόνο για το κούφιο της «φωτορεαλιστικής εκκλησίας»

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 14 Απριλίου, 2015

Συνήθως λέγεται ότι «η κατάσταση έχει ξεφύγει». Αυτό όμως δεν αρκεί για να αποδώσει την παραπληξία της αμετρίας και την φτήνεια της διαδικτυακής ματαιοδοξίας που έχουν εισβάλει και λογχίζουν σαν ρομφαία την καρδιά (την Λατρεία δηλ.) της Εκκλησίας, εν γένει, ειδικότερα όμως στην Ελλάδα.

Η «Χριστιανική Βιβλιογραφία» έχει αναφερθεί ξανά στο ίδιο θέμα με πόνο. Η επανάληψη, πληκτική ίσως, δεν αφορά στον «έλεγχο» της φωτογραφικής αμετρίας. (Άλλωστε ελπίδα για ανάσχεση δεν υπάρχει, καθόσον μάλιστα το παρόν σημείωμα είναι ισχνό και αμελητέο). Η επανάληψη αφορά απλώς στην επισήμανση της αμετρίας στα μάτια μόνο των πολύ ολίγων, οι οποίοι ακόμη επιμένουν να «βλέπουν», και μαζί στην έκφραση της οδύνης που προκαλείται. (Αφήνουμε κατά μέρος τον σκανδαλισμό. Ποιός ενδιαφέρεται πλέον για τέτοια... “παιδαριώδη” στις πονηρές ημέρες μας!). Περισσότερο δε το θέμα είναι προτεραιότητα προσευχής, ώστε ο Θεός να μη μας μετρήσει την παραμόρφωση του ήθους και της Λατρείας της Εκκλησίας.

Σαν άλλη Κίρκη η διαδικτυακή προβολή έχει ζαλίσει Υψηλούς και Χαμηλούς κι έχει διεμβολίσει τις καρδιές τους. Εντός και εκτός «κόσμου», μεταξύ ουρανού και γης. Μεθυσμένοι από το ευφραντικό της ποτό, ή πεπεισμένοι από τα παραπλανητικά της γλυκόλογα συνωθούνται μπροστά στον φακό δίκην μοντέλων, για να παρελάσουν στην ηλεκτρονική πασαρέλλα.
Κι αν πάλι δεν το επιδιώκουν όλοι, όμως αφήνονται άβουλοι και άνευροι να σύρονται ως θηράματα στα φιλόδοξα κυνήγια άλλων πριγκήπων! Φωτογραφιζόμενοι ακατάσχετα

(τέτοιος φωτογραφικός χείμαρρος ούτε στον χώρο της πολιτικής!), άλλοτε ποζάροντας με αυταρέσκεια, άλλοτε με επιτηδευμένη σοβαρότητα, άλλοτε με επιμελημένη απλότητα, άλλοτε με στημένη ιεροπρέπεια κι άλλοτε με επικοινωνιακή ευφροσύνη βιάζονται να αποδείξουν ότι το εντελώς κούφιο είναι επίτευγμα και καύχημα, ότι η Θεία Λατρεία είναι θεατρική ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ, ότι η Εκκλησία είναι σκέτος φωτορεαλισμός και ότι μέσα στις ασταμάτητες λάμψεις των φωτογραφικών μηχανών δεν περισσεύει χώρος για καμιά δειλή έλλαμψη θείου φωτός. Με έντεχνο και νομιμοφανή χειρισμό, την θεϊκή Δόξα της Θ. Λατρείας νοσφίζεται η ανθρώπινη ματαιοδοξία. (Τα φαινόμενα δεν είναι πρωτόγνωρα. Απλώς ο αφειδώλευτος φωτογραφικός
φακός τα προβάλλει χονδροειδώς).

Κατ’ αυτό τον τρόπο -επειδή
ουδέν κακόν αμιγές καλού- η κατάχρηση της φωτογραφίας, ιδιαιτέρως κατά την ώρα της Θ. Λειτουργίας, επιτελεί τούτο το σημαντικό έργο: αποδεικνύει ανάγλυφα πως μέσα στην αρχοντιά, στην αίγλη και στην δόξα του Θεού παρεισδύει πονηρά ο βαρύγδουπος “όγκος” και η δευτεράντζα του ανθρώπου.

Ζούμε ξέφρενες μέρες: Ο
γεωπολιτικός μας περίγυρος σπαρταράει αιμόφυρτος, η Ελλάδα είναι βουτηγμένη μέσα στην Κρίση (όχι μόνο οικονομική) και ακριβώς αυτή την ώρα επιλέγεται το πλέον κατάλληλο αντίδοτο: η πνευματική Ακρισία! Αυτή την διαπίστωση επικυρώνει αβίαστα
η καταιγίδα φωτογραφικών στιγμιότυπων που κυριολεκτικώς “στίβουν” τα Λαμπρά Συλλείτουργα, τα Ονοματήρια, τις Ενθρονίσεις, τις Επετείους, τις Επισκέψεις,
τις Υποδοχές, τις Βραβεύσεις κ. ά. φιέστες και επινοήσεις εφευρετικών νόων.
Ειδικά τα Συλλείτουργα (πάντα ΛΑΜΠΡΑ - λες και υπάρχουν και ...σκοτεινά!) καθ’ άπασαν την ελληνικήν επικράτειαν (και όχι μόνον!) είναι η τελευταία λέξη της ...μόδας. Δεν υπάρχει μέρα που να μη σκάει μύτη κι ένα τέτοιο «λαμπρό», όπου αστραφτεροί
διάδοχοι θρόνων διαδέχονται τους ομολόγους τους ή τους εαυτούς τους (της προηγουμένης
ημέρας) στους ...κυβερνοθρόνους.

Τα τιμαλφή και απόρρητα της
Αγίας Πίστεως υποβιβάζονται σε “φωτορεαλιστικά” στιγμιότυπα προς τέρψιν του αδηφάγου
κοινού, που αναζητά στιγμές χαλάρωσης ψαχουλεύοντας γνώριμα πρόσωπα και σχολιάζοντας,
κατά τον προσφιλή στους εκκλησιαστικούς - λεγομένους- κύκλους τρόπο.

Και όλα αυτά τα άμετρα και

κακόγουστα την ώρα που κατά τόπους με αξιοσέβαστες Εγκυκλίους επισημαίνεται ο κίνδυνος από την ανεξέλεγκτη και ασεβή δράση των φωτογράφων (!) κατά την διάρκεια των γάμων και των βαπτίσεων στις ενορίες!

ΕΚΠΤΩΣΗ, ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ:
ιδού τρεις λέξεις που συμπυκνώνουν τα αποκαρδιωτικά δρώμενα μιας «φωτορεαλιστικής
εκκλησίας», η οποία βάλθηκε επ' εσχάτων να αντλήσει την φανέρωση και την αυτοσυνειδησία
της όχι από τα Μυστήρια αλλά από την αλόγιστη φωτογραφική αποτύπωση κάθε στιγμής των ιερών τελετών.

«Ξυπόλυτοι στα κάρβουνα»,
και θέλουμε να διαλεχθούμε με τον σύγχρονο κόσμο! Κούνια που μας κούναγε!

Κύριε ελέησον ημάς.

*(Τριμηνιαίο Περιοδικό «Χριστιανική Βιβλιογραφία» Οκτ.
– Δεκ. 2014)*